

дадеш нещо, което да ми даде сила. Аз оздравях долу- горе, ама сила нямам." Тя рикла: " И двете работи ша ти кажа. Навремето аз бях много красива мома, обаче баща ми беше от бедно семейство и когато идва бирника, харчарина, той ни можа да си плати и казал, че другия път ако ни можи да плати дава дъщеря си да са ожени за него. И аз като гледам, млад човек беши, е, друга вяра, ама що да не са ожения като нямами пари да платим." И като дошъл втория път пак нямали пари и тя са оженва за него и заживели.

Обаче селото не ги искали. Казали: "Откъде накъде тя ши са ожени за турчан." И ина вечер, когато нямало мъж й в къщи влизат няколко човека и бой, бой, добили я от бой и я изнисат с ина черга и под селото в реката я фърлят. Дали водата й помогнала- тя са съживила и излязла и после си напраща колиба в гората и заживяла и започнала да лекува с билки. "Мъжа ми беше много добър човек и са паникьоса от тъз работа, притесни са много и за много кратко време са разболя и умря".

Той поискал нещо да получи сила. Тя рекла: "Аз много съм мислела, ама дали ши го земиш. Имам змийско сърце, сушено и напраща на прах. Ако взимаш от него много бързо ши си възстановиш силата." Той рекъл: "Бързо давай, ши го вземам аз." И зел да взима от него и много бързо си възстановил силата и тогаз напуска. И когато тръгват с четата си надолу- паметникът стои на гроба.

След Освобождението туй село взимат изравят паметника, взимат кости- те и им праят в черковния двор гроб и слагат камъка, чи тук почива Инджето. Сега туй село са казва Мрамор.

И като тръгват нанадолу към Вакъф- туй Устрем, дето й сега, стигат няколко човека турци карат един поп. Те със коне, а попа върви пеша и го биели. Избиват турците, освобождават попа и го питали: "Къде те карат и защо те бият?" Той рекъл: "Къде ме карат не зная, ама бият ма, щото не искам да са потурча." "Сега та освободихме ша работиш ли за нас?" "Щом мога що да не работя?!" И тогава те му казали: "Тука ши напраим един манастир ("Света Троица"). Тогаз го построяват- те ши дават средствата. Сега като идеш на манастира в лявата страна има ина пътечка води до една пещера, казва се "Старата черква" там има свещилник, който иди там си пали свещи. Тоз манастир се намира между с Устрем и Мрамор. Инджето и дружината му и Кара Кольо построили него манастир. Майсторите от Хасково са доведени с вързани очи- да ни знаят къде ши праят манастир. Като ги завели там, отвързват им очите и те като видели мястото рекле: "Кък ши напраим тука манастир като няма път, кък ши карами материали. Тук манастир не можи да стани". Пък те искали да ползват пещерата като скривалище. И те рекле: "Като й зора за скривалище ний най- напред скивали-